

**AENIGMA SACRVM
IESV NASCENTE
PROPOSITVM**

**ET
IPSO DIE
ADMIRANDAE HVIVS NATIVITATIS**

A. D. XXV. DEC. ANNI M D CC XLIII

RECVRRENTE

PIIS MEDITATIONIBVS

SVBIECTVM

**A
PRIMO ORDINE SCHOLAE CA-
THEDRALIS**

VERBA PRAEUVNTE

**M. IO. GOTTL. BIDERMANNO
RECTORE.**

NVMBV RGI,

STANNO BALTHASAR. BOSSOEGELII, TYR.

AK

Ies. IX, 5.

וְיִקְרָא שְׁמוֹ פְּלֵא:

Amphrysiuates, Amythaoniusque Melampus,
 Thestorides Calchas, Eurypilusque sagax,
 Fauni, Tiresias, Protheus, Cadmeia Manto,
 Dodonae quercus, Chaonides et aues,
 Laocoon, Cassandra, Tages, et quisquis haruspex
 Tricatur, Nili qua catadupa sonant,
 Priamides, fati uenturi prouidus augur,
 Oreque Deiphobe uaticinante potens,
 Adueniente silent Christo, responsa recusant,
 Seque uident artes dedidicisse suas.
 Caecutiunt, uelut ad splendentem noctua solem,
 Exsortes ueteris fatidicique doli.
 Hoc aenigma stupent et Phoebus et Orpheus, et qui
 Ingenio praestant Oedipodionio.
 Exspirant, quae spirarunt oracula sortes,
 Eiaculata uaftris abdita uerba modis.
 Disfiliunt nodi, quos nec Sphinx callida soluit:
 Anfractu et scrupis sana pagana carent.
 Cincinnis creperis salebris caecisque Maeandris
 Semotis, Pythiae fraudis imago patet.
 Qui tentaturus Salomonem accessit Hiramus,
 Ex oris ueniens, Indica terra, tuis,
 Griphorumque ualens nexu, regina Sabaea,
 Expertura animum, rex uenerande, tuum,
 Audito, Christum uera deitate potentem
 Sumturum humano corpus et ossa modo;
 Perculsiis animis, uelut ad fatale Medusae
 Obiectum subito contremuere caput.
 NATVS HOMO DEVS EST. En! hocaenigma stupendum
 Hac adfert nobis caelica turba die.

Euboicae rupes haud spirant talia uerba,
 Nec Lyciae sortes tam peregrina sonant.
 NATVS HOMO DEVS EST. O! quam contraria multa
 Mirifice coeunt hoc ineunte die.
 Qui nunquam ordiri coepit, nec desinit unquam,
 Progenuit natum, sed sine matre, Deum.
 Nec genitricis eget genitus, nec tempore natus
 Est patre posterior, nec pater ipse prior.
 Est pater ille suus, suus idem filius ille,
 Seque creaturam condidit ipse suam.
 Vnus ab aeterno est: tempus duo fecit eundem:
 Haec unum rursus constituere duo.
 Persona geminas naturas sumit in una,
 Et Deus humana conditione uenit.
 Vnus homo est idem: nec proueniunt duo Christi:
 Inque Deo puer est, in pueroque Deus.
 Scilicet ex illa causa ADMIRABILIS audit,
 Cui similem nec habet terra, nec astra parem.
 Prodit homo, remanetque parens purissima uirgo;
 Admirabilius, quaeso, quid esse potest?
 Porta Maria fuit, quam uidit Heseckiel ille,
 Languida dum noctis tempore membra leuat.
 Quippe illa omne quidem mansit munita per aeuum,
 Cui stetit intactae uirginitatis honos;
 Et tamen intrauit, penetrauit et ostia portae
 O rem mirandam! filius ille Dei.
 Attonitis oculis Aaron et mente uidebat,
 Arida iam subitis ligna uirere comis,
 Protrussisque nouis gemmis, erumpere flores,
 Et ramos tumidos fructibus esse nouis.
 At mirata stupet potiori iure Maria,
 Quum corpus praegnans intumuisse uidet.
 Virgo uiret, ceu uirga uiret diuinitus: illi
 Virgae numen inest: huic quoque numen inest.
 Naturae leges solitas res utraque migrat,
 Vtraque mirando percipienda modo.
 Non ita perstupuit grandaeuo corpore Sara,
 Cum satis annoso confociata uiro,
 Quum grauidum uentrem, multo suffusa pudore,
 Sentiret, risum se fore iure, rata.

Non ita percussus Moses, quum pasceret agnos,
 Sensibus emotis et ratione fuit,
 Vitremulae flammae pulsa, (res mira relatu)
 Igne uidens saluum circumeunte rubum.
 Sic lapis auulsus tuditis sine uerbere monti,
 Quem Daniel ualida surgere mole uidet,
 Qui totam complebat humum, protensus ad astra,
 Qua tenet occasus, qua tenet ortus iter;
 Is spectatorem quamuis percelleret omnem:
 Non tamen, ut res haec, prodigiosus erat.
 Sic inquam, stupefacta magis mens neminis haesit,
 Quam quae te, Iesu, pufio paruae, uidet.
 O aenigma latens, imperferutabile sanctis
 Spiritibus, multis prodigiale modis!
 Immortale coit fragili, caeleste caduco:
 Filia fit genitrix patris, homoque Deus.
 Hic quod erat, manet; et quod non erat, incipit esse;
 Ante suae uitam qui genitricis erat.
 Portatur manibus, qui maximus omnia portat,
 Quique mouet nutu et numine cuncta suo.
 Ille, suos per quem tot habent animalia nidos,
 Vix, caput in stabulo quo requiescat, habet.
 Cui sol et gemini famulantur cardinis axes,
 Humanae socius conditionis adest.
 Qui pater est noster, pro nobis nascitur infans,
 Nos legit in fratres, nostraque membra subit.
 Horrent infantem Briareia turba, cerastae,
 Sphinx, hydra, Centauri semiferumque genus.
 Commotusque niger Cocytus inhorruit antris,
 Et iunctus tristi murmure Pluto gemit.
 Nos uero, DIVINE PVER, tua turba professi,
 Efferimus uerbis haec benefacta piis.
 Plausibus aligerum laetis imitabimur agmen,
 Et linguae nostrae carmina grata ferent.
 Teque licet nobis celes aenigmate uerbi,
 Hac dum mortali conditione sumus:
 Plena luce tamen spectabimus atque fruemur,
 Quae iam sunt sola concipienda fide.

*

*

*

78 M 496

ULB Halle 3
001 618 148

TA-06

607

AENIGMA SACRVM
IESV NASCENTE
PROPOSITVM

ET
IPSO DIE
ADMIRANDAE HVIVS NATIVITATIS

A. D. XXV. DEC. ANNI M D CC XLIII

RECVRENTE

PIIS MEDITATIONIBVS

SVBIECTVM

A
PRIMO ORDINE SCHOLAE CA-
THEDRALIS

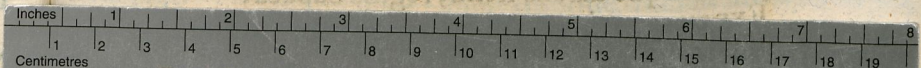
VERBA PRAEBVNT

M. IO. GOTTL. BIDERMANNO
RECTORE

NVMBV RGI,

STANNO BALTHASAR. BOSSOEGELII, TYR.

Farbkarte #13

B.I.G.

